

نقش اصل «ارزیابی پیامدهای زیست محیطی» در تحقق امنیت انسانی با تاکید بر حق بهره مندی از فناوری های نوین.

مرضیه فلاح^۱*

هادی مسعودی فر^۲

چکیده:

امروزه با درنظر گرفتن ضرورت توسعه ملی و رشد اقتصادی به عنوان دو هدف اصلی برای دولت ها، عدم بکارگیری از رویکردهای نوین در بستر حقوق بین الملل عمومی منجر به ورود آسیب بر پیکره محیط زیست پیرامونی بشر می شود. از این رو، ضروری است تا با بهره مندی از ساز و کارهای حقوقی الزام آور از ورود خسارت بر پیکره محیط زیست جلوگیری نموده و پایداری در امنیت زیست محیطی را پایه گذاری نمود. بر این اساس در این پژوهش که به روش مطالعات کتابخانه ای و بهره مندی از روش استدلال استقرایی تدوین گردیده است، ضمن بازتعریف مفهوم امنیت مشخص می گردد که اصل ارزیابی پیامدهای زیست محیطی به عنوان یک اصل حقوقی بازدارنده می تواند با تاکید بر حق بهره مندی از فناوری های نوین به عنوان یک حق انسانی، میزان خسارات حاصل از پروژه های توسعه ملی را به حد اقل برساند. همچنین مشخص گردیده است که حق بر انتقال دانش و فناوری در حمایت از محیط زیست مبتنی بر مولفه های اصل احتیاطی منجر به تحقق امنیت انسانی فراگیر می شود.

کلمات کلیدی: رشد اقتصادی، حقوق بین الملل، امنیت زیست محیطی، فناوری، امنیت انسانی.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق، دانشکده حقوق، علوم سیاسی و زبان های خارجی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران،

۲. مدرس گروه حقوق، دانشکده حقوق، علوم سیاسی و زبان های خارجی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
(نویسنده مسئول)